

Keď čelíme náročnej skúške a necítíme sa byť istí sami sebou, je dobré mať niekoho skutočne kompetentného,

aby nás zastupoval, teda reprezentoval.

Platí to ako v akademickom, tak aj právnom kontexte. Avšak ako si teraz ukážeme, najlepším reprezentantom nás všetkých je Ježiš Kristus, pretože vykonal všetko nevyhnutné pre našu spásu, vykúpenie a záchranu.

*Potom ich začal učiť, že Syn človeka musí mnoho trpieť a byť zavrhnutý od starších, od najvyšších kňazov*

*a od zákonníkov a že musí byť zabitý a po troch dňoch vstať z mŕtvych.*

Marek 8:31

V predchádzajúcom článku (Božia vôľa pre Krista) sme uvažovali o veľmi významnom okamihu v službe Pána Ježiša Krista. Bol to moment, keď hovoril so svojimi učeníkmi o budúcom utrpení z rúk náboženských vodcov a o svojej následnej smrti. Prečo si vybral práve tento okamih, aby im tieto veci vysvetlil? Z kontextu vidíme, že učeníci tak následne pochopili jeho skutočnú identitu ako zasľúbeného Mesiáša a Božieho Syna. Teraz boli konečne pripravení počuť šokujúcu správu o jeho bezprostredne hroziacom utrpení a smrti. Už sme spolu premýšľali o dôvodoch, prečo Ježiš povedal, že musí týmto všetkým prejsť. Videli sme, že k Ježišovmu utrpeniu a smrti muselo dôjsť z dvoch dôvodov: pretože to bolo predpovedané Svätým písmom a preto, že spasenie a vykúpenie človeka záviselo výlučne od Pánovej smrti na kríži.

Musíme však zvážiť ešte jeden veľmi dôležitý bod, ktorý nájdeme vo verši 31: „Potom ich začal učiť, že Syn človeka musí... po troch dňoch vstať z mŕtvych.“ Ježiš na tretí deň musel vstať. Toto je to, čo chcem teraz s vami preskúmať.

Je zaujímavé poznamenať, že keď Ježiš hovoril o svojom nadchádzajúcom ukrižovaní, pri každej príležitosti zároveň spomenul aj svoje vzkriesenie. Prečo bolo vzkriesenie také dôležité? Alebo skôr, prečo bolo jeho vzkriesenie absolútne nevyhnutné? Rovnako ako v prípade jeho smrti, aj jeho vzkriesenie bolo nevyhnutné. Jednak preto, že bolo predpovedané, ale tiež z hľadiska nevyhnutnosti v procese spásy človeka. Chcem však poukázať aj na to, že pre neho

nevstať z mŕtvych bolo nemožné. Tu je to, čo povedal apoštol Peter vo svojej kázni na deň Letníc, ako je zaznamenané v novozákonnej knihe s názvom Skutky apoštolov: „ktorého Boh vzkriesil oprostiac bolesti smrti, ako aj nebolo možné, aby bol ňou držaný“ (Skutky 2:24).

Prečo to tak ale bolo – že smrť nemohla udržať Ježiša vo svojom zovretí? Chcel by som vám ukázať niekoľko dôvodov. Poprvé, ako apoštol Ján napísal vo svojom evanjeliu: „Pretože ako má Otec život sám v sebe, tak dal aj Synovi, aby mal život sám v sebe.“ (Ján 5:26) V tom istom evanjeliu čítame: „V ňom bol život“ (Ján 1:4) – a to v tom zmysle, že jeho život nebol odvodený od nikoho iného – nebol stvorenou bytosťou ako vy a ja. Máme život, pretože nás Boh takto stvoril, ale Ježiš má život sám v sebe. On sám je večný Stvoriteľ, ten, ktorý nemá začiatok ani koniec – ten, ktorý vždy existoval od počiatku. Nielenže má Ježiš život sám v sebe, Písmo hovorí o ňom ako o Kniežati života.

Ako by teda mohol byť ten, ktorý vždy existoval, ktorý má život sám v sebe – a sám je Kniežaťom života, ako by mohol byť premožený zlom? Keď Ježiš poslednýkrát vydýchol na kríži, Satan si myslel, že svojho najväčšieho nepriateľa konečne porazil. Keď Spasiteľa položili do hrobu, diabol bol presvedčený, že zvíťazil a že Ježišovo poslanie sa skončilo neúspechom. No Božie slovo nám hovorí, že Ježiš zomrel (a bol pochovaný), pretože jeho smrť predstavovala alebo reprezentovala trest za hriechy, ktoré vyniesol na kríž – nie však svoje hriechy, ale hriechy sveta. Smrť však nemohla mať posledné slovo. Bolo to úplne nemožné.

Ďalší verš v Jánovom evanjeliu poskytuje vysvetlenie, prečo vlastne Ježiš vstal z mŕtvych. Vo veršoch 17 a 18 čítame: „Preto ma miluje Otec, že ja kladiem svoju dušu, aby som ju zase vzal. Nikto jej neberie odo mňa, ale ja ju kladiem sám od seba. Mám právo ju položiť a mám právo ju zase vziať. To prikázanie som dostal od svojho Otca.“ (Ján 10:17-18) Takže Ježiš, Knieža

života, mal moc a autoritu nad svojou vlastnou smrťou a svojím návratom do života. Vzkriesenie Pána Ježiša preto predstavovalo dôkaz (a prejav) jeho moci nad smrťou a životom. Nakoniec nebolo ani možné, aby Ježiš nevstal z mŕtvych, pretože Boh zaslúbil, že jeho telo neutrpí rozklad. V skutočnosti v tej istej pasáži Skutkov apoštolov (ktorú sme preberali predtým) nájdeme tieto slová: „Nedáš svojmu Svätému vidieť porušenie.“ (Skutky 13:35)

Zo všetkých dôvodov, ktoré sme spomenuli, bolo pre Ježiša nemožné, aby nevstal z mŕtvych: po prvé, v Starom zákone Boh sľúbil, že sa to stane; po druhé, pretože Ježiš mal život sám v sebe; po tretie, ako Knieža života má moc položiť svoj život a znovu ho vziať; po štvrté, pretože Boh zaslúbil, že jeho telo neuvidí rozklad.

Otázka, na ktorú si v tejto chvíli musíme odpovedať je, prečo záleží na tom, či Ježiš vstal z mŕtvych alebo nie? Aký je v tom rozdiel? Nuž, rovnako, ako bolo nevyhnutné, aby Pán zomrel za iných, musel za iných aj vstať. Každý, kto uveril v evanjelium a v to, že Kristus zomrel za jeho hriechy a vstal z mŕtvych, je spasený a jedného dňa vstane z mŕtvych.